

Leiligheder klarligt har fremhøvet, hvad denne Anledning var. Den ærede Minister har meent, at det ikke var klart fremsat, om dette Tilfælde angik et Spørgsmaal, hvor der arbejdedes indenfor eller udenfor Huset; men jeg har oplyst, at det slet ikke angik noget saadant Tilfælde. Det angik et Forbud fra Politiet, der bragtes af 2 Politibetjente Dagen før en Helligdag, imod at der ikke maatte foretages noget som helst Arbejde paa nogen Helligdag; og der er altsaa ikke Spørgsmaal om, hvilket Slags Arbejde det var, hvor det foregik, eller om det foregik med Larm eller ikke, men det var et almindeligt Forbud, der blev givet for alle følgende Helligdage. Dersom jeg endnu ikke forstaaes rigtigt, saa forstaaer jeg virkelig ikke at udtrykke mig saaledes, at jeg kan blive forstaaet. Dette maa ogsaa være en lille Berigtigelse til den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts Afd. Balsfreds (Monrad); thi han sagde ogsaa, at han troede, at Forslaget var udgaaet fra en Collision imellem Politibetjente og Arbejdere, men det er det ikke, thi jeg har bestemt oplyst her i Thinget, at Politibetjentene kom med et Forbud fra vedkommende Politimester, hvilket Forbud denne af Amtmanden for Kjøbenhavns Amt var befaleet at udstede. Det er altsaa et Forbud, som er givet af Kjøbenhavns Amtmand, og altsaa ikke af en Politibetjent; det er en Collision mellem Kjøbenhavns Amtmand og vedkommende Arbejdere, og det har, som den ærede Rigsdagsmand meget vel veed, været mig umuligt at tilveiebringe noget bestemt Svar paa, hvorvidt dette Forbud var lovmæssigt, eller ikke. Den ærede Rigsdagsmand fra Maribo (Monrad) har udtalt i meget stærke Ord, som Ordføreren allerede har bemærket, ganske almindelige Sætninger, som i deres Almindelighed kunne være meget rigtige; men han har anvendt dem i dette Tilfælde paa en meget urigtig Maade. Han har meent, at her stod man og talte Arbejdsherrernes Sag imod Arbejderne. Det skulde dog være ganske besynderligt, om Arbejderne skulde være saa forblinde, at de skulde gjøre sig al mulig Umage for at bringe denne Sag igennem til Skade for sig selv; men denne Sag er udgaaet fra Arbejderne, og ikke fra

Arbejdsherrerne. Den er udgaaet fra Arbejderne, og den interesserer i dette Dieblis flere 100 kjøbenhavnske Arbejdere, og der er ikke, mig vittesligt, nogen Arbejdsherre, der har forenet sin Stemme med deres. Jeg troer derfor, at naar man ikke vil ansee disse Folk for saaufornuftige, at de ikke forstaae at bedømme, hvad der er til deres eget Gavn, saa maa man blive lidt tvivlsom om, hvorvidt man er berettiget til at sige, at det vil være til Skade for Arbejderne. Jeg formaaer heller ikke at see, hvorledes det skulde være til Skade for Arbejderne, at de kunne fortjene deres Dagløn ogsaa om Søndagen paa de Tider af Aaret, hvor der er overdrevent Arbejde i Høsttiden. Jeg forstaaer ikke — og den menige Mand heller ikke —, at disse 8 eller 9 Mk., som han vilde kunne fortjene paa en Søndag, ikke skulde være ham til Gavn, fordi han havde fortjent dem paa en Søndag. Naar man vil see hen til Murere og Løvere f. Ex., som hele Sommeren igennem have overdrevent Arbejde, og man blot vil regne Halvaaret til 26 Helligdage, saa er det 26 Dittemarker, og det er en stor Capital for den Slags Folk. Det er en Capital, som, naar de kunne lægge den hen til Vinteren, til de Dage, hvor der ikke kan tjenes Noget af denne Arbejdsklasse, vil kunne hjælpe dem ganske betydeligt om Vinteren. Er dette nu tillige til Arbejdsherrernes Gavn, saa seer jeg ikke, hvorfor man skulde være saa bange for, ogsaa at gavn Arbejdsherrerne. Dertil kommer, at den ærede Rigsdagsmand maa erindre, at dersom han til disse 8 Mk. eller 1 Rbd., som han vil forhindre disse Folk fra at kunne fortjene om Søndagen, vil lægge de Penge, som de komme til at give ud paa Grund af, at de ikke maae arbejde, saa bliver det en saameget strengere og indtrængende Pligt for os at sørge for, at de faae Leilighed til paa den foreslaaede Maade at anvende deres Kræfter. Enhver, der kender denne Folkclassen, den menneskelige Natur og sig selv, vil vide, at „Lediggang er alle Lasters Moder.“ Den, der gaaer en heel Dag, og ikke har Noget at bestille eller ikke foretager noget Nyttigt, han foretager sig maaffee Andet, som falder ham ind, og som meget ofte koster ham Penge, som han godt kunde have nødig til sine daglige